

Három éve, hogy az országgyűlés elfogadta a helyi tanácsokról szóló 1950. I. törvényt. A Magyar Népköztársaság országgyűlése az Alkotmányban megállapított elveknek megfelelően megvalósítja a demokratikus államszervezet legmagasabbrendű formáját: a tanácsok rendszerét — mondja tanács-törvényünk bevezetése.

Tanácsaink a Szovjetunió szovjetjeinek tapasztalataira támaszkodva kezdték meg működésüket. Maguk előtt látták és látják azokat a hatalmas eredményeket, amelyeket a szovjetek értek el: maguk a dolgozók, a dolgozók milliói vették kezükbe az állam ügyeinek intézését. Ezen az úton indultak el a mi tanácsaink és ennek kifejezője az 1950. október 22-i tanácsválasztás során megválasztott 220.000 tanácstag. A 220.000 tanácstagból 55.000 ipari munkás, 132.000 dolgozó paraszt volt, 10.000 értelmiségi, 60.000 a női tanácsok száma. Szépen van képviselve ifjúságunk is: 50.000 a 25 éven aluli tanácstagok száma.

A tanács-törvény a létrejött és még fiatal tanácsok elé hatalmas feladatokat állított. A helyi tanácsoknak a helyi gazdasági, társadalmi és kulturális tevékenység vezetőivé kellett lenniük. Biztosítani kellett a törvények és a felsőbb rendeletek végrehajtását. Erős bástyának kellett lenniük az állami rend és a közvagyon védelmében. Feladatukká vált: oltalmazni a dolgozók jogait úgy, ahogy azt az Alkotmány előírja. Irányítaniok és ellenőrizniök kell a helyi jellegű gazdasági vállalatok munkáját. Röviden: a tanácsoknak a szocializmus sikeres építő, a párt irányítása alatt az egész gazdasági és társadalmi életet átíró, hatalmas szervezetté kellett válniuk.

A párt és a kormány segítségével a tanácsok nagy utat tettek meg. Nem volt könnyű elszakadni a régi igazgatástól, amely tartalmilag és formailag is alapvetően más volt, mint a mi tanácsaink. Nem volt könnyű a felelősi intézkedő a dolgozókat semmibevevő közigazgatás helyébe új, a lakosság érdekeit képviselő népi szervet létesíteni.

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző: **A tanácsok újabb feladatai**

Cím: **Irtta: PONGRÁCZ KÁLMÁN, a Budapesti Városi Tanács végrehajtó bizottságának elnöke**

(Hely)

Mag. Helyzet
1953 (Idő) T. 10.

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

A régi önkormányzati szervek nem gazdálkodtak, azt a tőkésre bízták. Pazarolták a dolgozók pénzét; a tőkés érdekekben álló, deficités vállalatok a városatyák vállához építették az utakat, az előkelő villanegyedekbe vezették be a vizet és a gázt, de ugyanakkor semmibe vették, szándékosan elhanyagolták a munkáskerületeket. Nem volt könnyű a gazdálkodással nem törődő, tervszerületlenül és a nép érdekeivel szemben működő vállalatok helyébe szocialista módon gazdálkodó, állandóan fejlődő kommunális vállalatokat létrehozni.

A tanácsok ma már igen fontos szerepet töltenek be a tervgazdálkodásban. Terveiket teljesítették és a helyi szükségletek kielégítésével egységesen illeszkednek be egész népgazdasági tervünk végrehajtásába. A régi reakciós önkormányzat nem a lakosság szükségleteit tartotta szem előtt, hanem csak a hatalmas biztosítását. Ma a tanácsok legfontosabb feladata a helyi erőforrások eredményes kihasználása, a lakosság helyi szükségleteinek maradéktalan ellátása.

Ezen a téren az elmúlt három ugrásszerű fejlődést hozott. Amíg például a Fővárosi Tanácsnak 1950-ben 2 helyi ipari vállalat volt, addig 1953-ra ezek száma 99-re és ez év folyamán jóval 100-tal emelkedik. A kéz-

műipar, a mértékutáni szabóságok, lakáskarbantartó, vegyesipari, cipő- és ruhajavító vállalatok és szövetkezetek Budapest minden kerületében működnek.

Jelentős eredmény tanácsaink munkájában az is, hogy lassanként megtanulnak kereskedni, megtanulják és alkalmazkodik a szocialista kereskedelem tudományát. Ma már sokkal jobb az áruk elosztása, javult üzleteink tisztasága és minősége is, de a kiszolgálás, a vevőkkel való udvarias bánásmód terén még sok javítani való van.

Fejlődés mutatkozik a helyi közlekedésben is. Az új utak léptetésén kívül a közúti közlekedés beruházásaira másfél millió forintot fordítunk az ötéves terv folyamán. Budapesten pedig több autóbusz, a Szovjetuniótól kapott trolibuszok forgalomba állításával és a csepeli

gyorsvasút segítségével sok-sok órát takarítunk meg dolgozóink számára.

Az eredmények mellett rá kell azonban mutatnunk arra, hogy igen sok még a hiányosság tanácsaink gazdasági munkájában. A helyi ipar egyes területein még drágán és minőségileg gyengén dolgoznak, különösen a mosás, vegytisztítás, cipőjavítás terén. De hiányosság mutatkozik egyéb vonatkozásban is. Meg kell érteniök a tanácsi dolgozóknak, hogy min-

den munkájukban, így akkor is, amikor cipőt javítanak, amikor a vásárlókat szolgálják ki, amikor vilámosjegyet kezelnek, a dolgozó nép érdekeit, a szocializmus építését kell szolgálniuk.

A gazdasági feladatok mellett nem törpülnek el azok a feladatok sem, amelyekkel népünk kulturális és egészségügyi felémelkedését szolgáljuk. Elképzhetetlen volt azelőtt a dolgozók ilyen hatalmas részvétele az oktatásban. A szocializmus építéséhez mind több és fejlettebb értelmiségi dolgozóra, mérnökre, orvosra, tudósra, közgazdászra, tanárra van szükség. A tanácsok jó oktatási munkájának fontos szerepe van ebben. Az általános iskolák és középiskolák színvonalát állandóan javul. Javul a tanulók szociális összetétele is. Budapesten a középiskolákban a tanulók 55,6 százaléka munkásszámra van.

A dolgozók milliói vesznek ma már részt a kulturális életben. A tanácsok kultúrnmunkája kiterjed a helyi kulturális élet minden megnyilvánulására. Ötéves tervünk élehez igen komoly segítséget ad. Az ötéves terv végére 3500 kultúrthonunk lesz, minden községben mozi lesz, a könyvtárak száma soha nem látott mértékben emelkedik.

Részt vesznek a helyi szervek a dolgozók egészségügyi ellátásának jobbátételében is. Új, modern egészségházak, kórházak, rendelők állanak a dolgozók ren-

delkezésére, megjavult az egészségügyi ellátás.

A tanácsok fontos feladata, hogy előmozdítsák a mezőgazdaság és ezen belül a szocialista szektor fejlődését. Ez olyan feladat, amelynek jelentőségét nem lehet eléggé kihangsúlyozni. A tanácsok komoly mértékben segítettek elő a mezőgazdaság kollektivizálását és a mezőgazdaság szocialista szektorainak megszilárdítását.

A megfelelő politikai felvilágosító, népszerű munkával a dolgozó parasztok széles rétegeit tudtuk az állam iránti kötelesség teljesítésére, túltejesítésére mozgósítani, de ez a sikeres munka nem általános. Különösen járási és községi tanácsainknak kell még közelebb kerülniök a dolgozó parasztsághoz.

A tanácsok eredményei, de hiányosságai is szorosan összefüggnek azzal a kérdéssel, hogy mennyire sikerült bevonni az ügyek intézésébe a dolgozókat és a dolgozók küldötteit, a tanácstagokat.

A tanácstagok többsége rendszeresen részt vesz a tanácsok sokoldalú munkájában. Megismerték a tanács apparátusát, az egyes osztályok működését. Az osztályok mellett működő állandó bizottságok mind jobban ellenőrzik azok munkáját, rámutatnak hiányosságaikra, a mutatózó bürokratikus jelenségek-

re és javaslatokat is tesznek ezek kijavítására. Több nagyszerű kezdeményezés mutatja azt a hatalmas erőt, amellyel a dolgozó tömegek aktivitásában van.

A tanácstagok nagyrésze rendszeresen meglátogatja választóit, beszámol előtűk végzett munkájáról és a felmerülő panaszokra, javaslatokra megadja a választ. Igen jellemző erre például, hogy Budapesten az 1952. év folyamán tavasszal és ősszel tartott tanácstagi beszámolókon több mint 486.000 érdeklődő vett részt és több mint 80.000 szót hozta a beszámolóhoz és véleményét nyilvánította a tanács munkájáról. Meg kell azonban mondanunk, hogy még nem minden tanácstag vesz részt ebben a hatalmas kollektív munkában.

Pedig csak a tanácstagok erőteljes, aktív közreműködésével tudjuk legyőzni a burzsoa igazgatásból itt maradt átkos örökséget: a bürokráciát. Ertünk ugyan el ezen a téren is eredményeket: tanácsaink munkáját össze sem lehet hasonlítani a régi közigazgatásával. Tanácsaink ma már rugalmasan, gyorsan, a dolgozók érdekében intézik az ügyeket. De még sok

a hiba. Még igen gyakoriak az ide-oda küldözgetések, a felesleges aktázások, a dolgozókkal való lélekletlen bánásmód. Sokkal erőteljesebben kell harcolnunk a bürokratikus jelenségek ellen, még közelebb kell vinnünk az ügyek intézését a dolgozóhoz. És ez szorosan összefügg azzal, hogy a tanácsok apparátusában még nem mindenhol ülnek a dolgozók képviselői.

Tanácsaink működésük közel három éve során hatalmas utat tettek meg. A hároméves tanácsi törvény szakaszait ma már az életben látjuk. Megvalósultak és kifejezik dolgozó népünk és az államhatalom szoros, elváratlan egységét. Tanácsaink mindinkább betöltik hivatásukat, mindinkább vezetni tudják a helyi gazdasági, társadalmi és kulturális tevékenységet, mind töretlenebbül hajtják végre a párt és állami határozatokat. A három év tapasztalata azonban azt is megmutatja, hogy igen sok feladatot kell még tanácsainknak megoldaniuk. Az

Osztályozás

Tárgy: 352.052.0

Hely:

Idő:

1953

emély:

Helyszám:

ötéves tervek végrehajtása során még fokozottabban kell biztosítaniok a lakosság szükségleteinek kielégítését, még harcosabban kell helyt állniok az ellenség elleni harcban, a bürokrácia kiirtásában, hogy még erősebb támaszai lehessenek népi államunknak a szocializmus építésének helyi feladataiban.

A tanácsok előtt most újabb feladat áll. Népünk május 17-én választja meg az új országgyűlés képviselőit. Ez az első országgyűlési választás, amelyben tanácsaink részt vesznek. Ismételten be kell bizonyítaniok, hogy nemcsak államhatalmi és államigazgatási szervek, hanem fontos, nagyjelentőségű tömegszervezetek is. A május 17-i választások arra a kérdésre is feleletet adnak: miként fejlődtek tanácsaink tömegkapcsolatai, hogyan tudják munkájuk megjavításával is elősegíteni a választások sikerét. Ezt az új feladatot is — mint minden feladatot — csak akkor tudják tanácsaink sikeresen megoldani, ha a Magyar Dolgozók Pártja vezetése, a Szovjetunió szovjetjeinek példamutatása alapján tovább erősítik kapcsolataikat éltető elemükkel: a dolgozó néppel.